

РЕШЕНИЕ

№ 40565

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7061** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК,) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт С. Г., срещу Решение № 1688 от 07.05.2025 г., постановено по НАХД № 16946/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 133 състав.

С обжалваното решение е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна Инфраструктура" (АПИ), с който на дружеството на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт. Оспорва се извода на районния съд за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш, изразяващо се в обстоятелството, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Поддържа се, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Цитира съдебна практика. Иска се отмяна на оспореното решение и потвърждаване на ЕФ.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът „Люник“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], чрез адв. В. оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението. Претендира разноски за двете съдебни производства по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Установено е, че „Люник“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е собственик на пътно превозно средство – товарен автомобил марка „И. Тракер“ с регистрационен номер СО 6767 СК, с технически допустима максимална маса 40 000 кг, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 4, без ремарке.

На 16.02.2022 г. в 16:15 ч., е установено движение на описаното ППС в [населено място], по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа. По същото време стационарна контролна точка № 10182, представляваща автоматично устройство за записване на пътният трафик, разположено на метална рамка, неподвижно монтирана над път А-6, км 50+427 заснела посоченото превозно средство, което се движело в посока намаляващ километър, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. За установеното бил генериран доказателствен запис със съответния номер.

Съставен е Електронен фиш № [ЕГН] от 16.02.2022г. за налагане на имуществена санкция за нарушение на чл. 102, ал.2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 106, ал. 5 от Закона за пътищата издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при

МРРБ, с който на „Люник“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

За да отмени оспорения ЕФ съставът на Софийски районен съд е приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (в редакцията на разпоредбата, относима към датата на извършване на нарушението – ДВ, бр. 105/2018 г.) не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приел е също, че в случая отговорността е следвало да бъде ангажирана по общия ред - със съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и съответно наказателно постановление (НП) по реда на чл. 189е и следващи от ЗДвП.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в следствие да бъде издадено НП, а не да се издава

електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

В горния смисъл е и практиката на АССГ / Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др./

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да е обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, доказани в общ размер на 1150 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, съответно 550 лева, адвокатски хонорар за производството по НАХД № 16946/2024 г. по описа на СРС, 133 състав и 600 лева адвокатски хонорар за настоящото производство, за което са представени фактури и банкови платежни нареждания /л. 18-22 по делото/.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1688 от 07.05.2025 г., постановено по НАХД № 16946/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 133 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК[ЕИК] да заплати на „Люник“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 1150 (хиляда сто и петдесет лева) лева, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: